

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper.

(Established 1841)

Published Every Friday

Vol. 136

JAFFNA, FRIDAY, 27TH AUGUST, 1976.

No. 34

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

The Christa Seva Ashram

INITIATION OF SEVAKA APEDSHAKAN

Ponnuthurai Joshua Sooriyakumar was initiated as Sevaka Apedshakan (the Second stage in the First Order of the Ashram Community) on August 21st, 1976 on the occasion of the 37th Anniversary of the Christa Seva Ashram, founded by Rev. S. Selvaratnam (Periannan) of revered memory, at Maruthanamadam in 1939. The programme for the day commenced at 6 a.m. with the Holy Communion Service at which the celebrant was the Ven. J. J. Gnanapiragasam, the Arch-deacon of Jaffna.

The Service of Initiation, commenced at 8-30 a.m. Rev. Sam Alfred officiated. The Lessons were read by Mr. Ponnuthurai, (the father of Sooriyakumar), Mr. W. N. Thevakadacham and Mr. G. N. Edward (the Chairman of the Ashram Board).

In his brief testimony before the ceremony, Sooriyakumar referred to the influences in his life which had made him take the Vow of Obedience. He referred particularly to Periannan and the impact of his personality on him while he was still young. The death of his uncle, Rev. I. T. Yesusabayam (Sinnannan) had kindled in him a desire to continue his labours. "It is God who calls and it is He who makes us fit for His task" were the words of Periannan which encouraged him to join the Ashram Community.

Letter from America

August 6, 1976

There is so much to write that I have limited myself to an airform for fear I'd fill a whole 'Star'. Today Jeyasingh David finishes his 6 weeks' summer session. Next week, Mrs. Bunker and daughter, Grace will drive 50 miles to collect him to spend the week-end. Then Mrs. Bunker will drive him to Hartford to get a bus for Boston. He will stay here till his College reopens about September 6. The day after he arrives, I go with Patton and his family to our Maine Cottage.

Tomorrow Dr. Mahendran calls for me at 8 a.m. to drive me to their new home, for the day. He has set up private practice in a suburban community. They have two sons. Neshan (2nd grade) and Dilan. A month ago, before Dr. M. D. Daniel took off for a conference in Sri Lanka, the Mahendrains came here with curried chicken. Dr. Daniel joined us and we picknied out in our backyard under the pear tree.

Not long ago, the De Silvas, Ivor and Maurine dropped in on

Rev. Sam Alfred initiated the candidate and put round his waist a white chord with a knot, the symbol of poverty. The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, the Bishop of the J. D. C. S. I. offered the Dedication Prayer as the candidate knelt at the altar.

Rev. A. C. Thambirajah preached the Sermon. He reminded the Apedshakan of the great tradition behind him and his responsibility to live up to that tradition. Here at the Ashram there will be many who come 'heavy laden'. It should be his task to give them an 'anchor'. He has to constantly sanctify himself for their sake. The Chairman of the Board presented the candidate with a Bible and a cross.

The Service concluded with a lyric and the Benediction pronounced by the Bishop, the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar.

A Public meeting was held in the evening with Mr. G. N. Edward, the Chairman of the Ashram Board in the Chair. Addresses were delivered by Rev. D. S. Tharmapalan of the Methodist Church and Mr. J. S. S. Anantham, Assistant Food Controller, Jaffna.

The programme for the day ended with a religious play entitled "The Story of Moses". The play was staged in the Selvaratnam Memorial Hall at the Ashram.

their way to Boston. Then I had a brief glance of Dr. Arulanatham who came to pick up some curry powder his mother had sent by Jeyasingh David.

Today I received a letter from our cook John's son, Lawrence, whom we helped initially to go to England to study engineering. He has had his first year exams and received 5 Distinctions and 3 Credits. Very satisfying. He reports he has not been sick since he arrived in England. This is especially good to hear for when he was in Ceylon he had chronic ear trouble and frequent hospitalisation.

Ed died three months ago only but already I have had to plan a new way of life. Because my home is conveniently located on the way to our Maine cottage, I have had lots of family visiting. A terrific thunder storm wrenched a huge limb from a tree and hurled it right on top of Paton's car. Robin won 50 dollars with a Bicentennial Contest Story and Nancy received a Certificate of Commendation from the Governor of her State, Virginia for her efforts in beautifying the town.

ST. JOHN'S COLLEGE AND CHUNDIKULI GIRLS' COLLEGE, JAFFNA. ADMISSIONS - 1977

1. Vacancies (St. John's College) only in the following grades: One (1969); Four (1967); Six (1965); Ten (H. N. C. E.—1960) and Eleven (Adv. Level—1959).
2. Vacancies (Chundikuli Girls' College) in grades: One (1969) and five (1966).
3. Applicants should have been born AFTER the 31st December of the year in brackets.
4. Apply before 30th September on forms available from the respective schools.
5. Please send stamped, addressed, long envelope and postal order for Rs. 2/- per form.
6. Admission test on Saturday the 9th October, 1976.
7. Scholarships available for those who do exceptionally well at the admission test.

PRINCIPALS

"Partners for Progress" JAFFNA CHRISTIAN UNION ANNUAL CONVENTION

AT St. John the Baptist's Church, Chundikuli

on 9th, 10th, 11th September, 1976.

Chief Speaker:

Rev. Wesley Ariarajah,

D. Th. M.

DAILY PROGRAMME

7-00 a.m. Holy Communion Service with Sermon.

5-30 p.m. Singing.

6-00 p.m. Revival Meeting.

Offering will be received.

Hymn Books will be on sale.

Saturday 11th, 9 a.m. — 4-30 p.m.

PROGRAMME FOR YOUTH.

Rev. Kingsley Muttiah V. Canagasabai
Secretary President

WANTED

From September, 1976
a Christian Lady Teacher
preferably unmarried
Trained to Teach in the
Uduppidy Church Nursery.

Apply to:

Mr. V. S. C. Ratnasingham
Manager, Uduppidy, Valvettiturai.

Salary 140 — 200
6 X 10/-

IN MEMORIAM

ARULPRAGASAM WILSON
RAJASEKARAM

Died: 29-8-1969

Always so dutiful, loving
and kind
Such a wonderful father
is hard to find
We thank Thee Lord
amidst our tears
For those precious joyous
years.

Affectionately remembered by
his loved ones.

Station Road,
Jaffna.

In August, the services in Church are taken by lay people. I am to preach and I am drawing my material from a little book that was written by the aunt of Charles Winslow, the son of the Uduvil Winslows. He was sent here when he was eleven and made the voyage safely. But on his way from Philadelphia to his grandparents in New England, he got pneumonia and died. A year later his mother died in child birth.

My brother's wife, Constance, recently found a book with clippings over 100 years old. Most were about weddings or funerals of her relatives. But there was one clipping about our Jaffna College, Rev. Mr. Hastings. He came from nearby Clinton, N. Y. I must get Constance to type that out for me and I'll send it to you.

Dorothy Lockwood

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

சிறித்தவ வார இதழ்.]

[வெள்ளிநேரமும் வெளிவருவது.

"நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்"

மலர் 136]

27 — 8 — 1976

[இதழ் 34

வாலிபர் சங்கங்கள் நமக்குத் தேவையா?

நமது சபைகளில் இயங்கிவரும் இன்றைய இளைஞர் சங்கங்களின் போக்கை ஆராயப்போது மேற்காணும் வினா அனுகரின் உள்ளங்களில் எழுகின்றது. இது கேட்கத்தகுந்த வினாவா, இல்லையா என்பதை இங்கு தர்க்கிப்பது எமது நோக்கமல்ல.

இவ்வினாவின் மூலம், இளைஞர் சங்கங்களில் நாம் காட்டவேண்டிய கரிசனையையும், நமது கடமைகளையும் ஆய்ந்தறிய வேண்டுமென்பதே எமது நோக்கமாகும்.

பெரும்பாலும் ஓவ்வொரு சபையிலும் இளைஞர் சங்கங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆனால், இவற்றுள் சில மட்டுமே உயிருள்ள சங்கங்களாக இயங்கி வருகின்றன. நிலையான உயிர்ப்புடன் தொடர்ச்சியான திட்டம் அமைத்து, அதற்கிசைய இயங்கும் சங்கங்கள் மிகச் சில வெளவே கூறலாம்.

பல சபைகளில் கிறிஸ்மஸ், உயிர்த்தேழுந்த திருநாள் போன்ற பண்டிகைக் காலத்திலும், குறிப்பிட்ட விழாக் கொண்டாட்டக் காலத்திலுந்தான் சில இளைஞர் சங்கங்கள் புத்துயிர் அடைகின்றன. இந்த நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பின் இவை செயலற்று இருப்பதைக் காண்கிறோம்.

மேலும், அடிக்கடி நமது சபை வட்டாரங்களில் இளைஞர்க்குரிய திட்டங்கள் ஆராயப்படுகின்றன. அவற்றை இக்காலத்தில் எவ்விதம் அமுலாக்க வேண்டுமென்பதும் ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்துறையில் சில முயற்சிகளும் எடுக்கப்படுகின்றன. ஆயினும் இம் முயற்சிகளின் பலநன்ரு ஆரம்பிக்கப்பட்ட போதிலும், சிறிதுகால எல்லைக்குள் பெரும்பாலும் மங்கி மறைந்துவிடுகின்றன.

இத்தகைய நிலைமைக்கு நமது வாலிபர் சங்கங்கள் வரவேண்டிய தன் காரணம் என்ன என்பதை நாம் ஆழமாக ஆராய்ந்தறிய வேண்டியது அவசியம்.

ஒரு சில சபைகளில் தொடர்ந்து இயங்கிவரும் வாலிபர் சங்கங்களிலுங்கூட, வாலிபருக்களிக்கப்பட்டுள்ள திட்டம் அவர்களது கற்பனைத்திறனைத் தளையப்படுத்தவோ, அவர்களின் மனவெழுச்சிகளுக்குத் தூண்டுதலாகவோ அமையாதிருப்பதைக் காண்கிறோம். இதனால் வாலிபரின் ஊக்கம் குறைந்துவிடுகிறது.

நமது சபைகளைச் சேர்ந்த வாலிபர்கள், அவர்கள் வாழும் இன்றைய சமுதாயத்திற்கும் வாழ்க்கை நிலைக்கும் ஏற்க தங்கள் விகவாசத்தை வெளியிடத் தூண்டும் ஒரு செம்மையான திட்டம் வாலிபர் சங்கங்களில் அமைத்தல் அவசியம்.

கடவுளைப் பற்றிய பச்சிச் சிந்தனைகளுக்குப் புறம்பான வேளைகளிலும் கிறிஸ்துவைச் சார்ந்திருக்கவும் அவரில் வாழவும் வாலிபர்களுக்கு வேண்டிய பயிற்சியளித்தல் வேண்டும் வாலிபர்களுக்கு நாம் செய்யவேண்டிய கடமை, அவர்கள் தம் சபைகளிலும், வாழும் இடங்களிலும் பிறர் நலங் கருதும் கிறிஸ்தவப் பணிகளில் ஈடுபடச் செய்வதே. ஆர்வமும் நாட்டமும் மிகுந்த நமது வாலிபர்களை தேர்வறியிற் செயலாற்றச் செய்யவேண்டுமே என்பதில் மட்டும் கவலைகொண்டிருந்து, அவர்கள் நேர்மையான வழிகளில் சமுதாயத்தில் பணிபுரியவும், கடவுளை மகிமைப்படுத்தும் பாதையில் தவறாது நடக்கவும் உதவியளிக்கத் தகுந்த திட்டத்தை வகுத்தளிக்க வேண்டும்.

சபையென்பது, சிறுவர், வாலிபர், வயோதிபர் அடங்கிய ஓர் ஐக்கியக் கூட்டம். ஆகையால், சபைக்கும் வாலிபர்களுக்கும் உள்ள தொடர்பைக் குறித்து நாம் கூறுவன யாவும் நமது வாலிபர் சபையின் உறுப்பினர் என்னும் அடிப்படையிலேயே அமைய வேண்டும். வாலிபர் சங்கங்கள் சபைக்குப் புறம்பான சுயநலக் குழுக்கள் என்று நாம் கருதுவது தவறு.

நமது இளைஞர், இறைவனின் மக்களாக வாழ விரும்புகிறார்களேயன்றி, அத்தகைய வாழ்வுக்குப் புறம்பான பிரச்சினைக்குரிய பகுதியினராக நடத்தப்பட அவர்கள் விரும்பவில்லை. ஓவ்வொரு சபையிலும் உள்ள வாலிபர் சங்கம், இளைஞர்தம் சபையின் வாழ்விலும் ஐக்கியத்திலும் சாட்சிகளாக வளர உதவும் ஓர் சிறந்த துணையாக அமைய வேண்டும். சங்கத்தின் பணிகளும் திட்டமும், ஐக்கிய நிலையும் சபைக்கு மாறுபட்டதாய் அமையாது, அதன் நிறைவுக்குரியதாய் அமைய வேண்டும்.

வாலிபர்களுக்குத் தனிப்பட்ட பிரச்சினைகள் உண்டு. ஆகவே, தனிப்பட்ட முறையில் அவர்களை வழிநடத்த வேண்டும். பிறர் போக முடியாத துறைகளில், கிறிஸ்தவ உறுப்பினராய்ச் சிறந்த முறையில் வாலிபர் திருப்பணியாற்றத் தன்மை பெற்றவர்கள் இதற்குரிய பயிற்சியை அவர்களுக்கு அளிப்பது நமது கடமை. அத்துடன் நமது சபைத் திட்டங்களில் வாலிபர்களின் பணிகளுக்குச் சிறப்பிடம் கொடுத்து அதில் கூடிய கரிசனை காட்டவேண்டியதும் அவசியம்.

இத்தகைய கடமையை யெண்ணி, சபையில் உள்ள குதியோரும் அங்கு ஊழியம் புரிந்து வரும் ஊழியரும் அஞ்சி அகலாது, இதனைச் சபையின் திருப்பணாக்குரிய ஒரு முக்கிய வாய்ப்பாகக் கருத வேண்டும் என்பதனையே இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகிறோம்.

வாலிபர் சங்கம் வளம்பெற்று வளர்க!

வாலிபர் அன்புள் இயேசுபரன் வாழ்க!!

"இன்றைய இலங்கைச் சமுதாய — பொருளாதார நிலையில் சமயத்துறையினர்க்கு கரிசனையுண்டா?"

இன்று அமைந்திருக்கும் அரசியல், சமூக, பொருளாதார நிலைமையில், சமயத்துறையினர்க்கு அதிக பொறுப்புக்களண்டு. பண்டிதர் பிலிக்கிரகாம் இதனைப் பற்றிக் கூறுவதைக் கவனியுங்கள்:

(1) திருமறை விசுவாசிகளான எபமை; ஆவிசுவாசிகளுடன் சேர்ந்த அவர்கள் பாவச் செயல்களிற பங்கு பெறுவதை எதிர்க்கிறது ஆனால், தொழிற்சங்க உணர்வாதானே தீமையானது அல்ல. "கிறீசுவை தர்மத்தை ஆதரிப்போரும் பண்புள்ளம் படைத்த பெரியோரும் அரசியலையும், தொழிற் சங்க நிர்வாகத்தையும் விட்டு மிலகிக் கொள்வதால் இந்த அமைப்பு தீயவர்கள் பிடிக்குள் சிக்கி விடுகிறது. எனவே, சமயத்துறையினர் இவ்வமைப்புக்குள் ஈடுபாடு கொள்ள வேண்டும்.

(2) தற்காலக் கிறித்தவர்கள் தங்கள் பொறுப்புக்களை உணர்ந்தவருகின்றார்கள். சமுதாயத்தில் பெறப்பாண பதவிக்கைப் பொறுப்பற்றோர்கள் ஏற்றத் தவறாக நடத்தி விடக்கூடாதுதென அறிந்து, தாங்களே இப்பொறுப்புக்களை ஏற்க முன்வருகின்றார்கள்.

(3) இறைவன் மனஉருவ வாழ்வில் அக்கறையும், ஆர்வமும் கொள்வதால் திருச்சபையும் சமுதாய நலனில் அக்கறை கொள்ள வேண்டும்.

செய்திகள்

சுவிசேஷ விழா

புங்குநீதிவுச் சபை வாலிபர் சங்கத்தினால் இம்மாதம் 16 ஆம் திகதி புங்குநீதிவு சி. எஸ். ஐ. ஆலய வளவில் சுவிசேஷ விழா சிறப்பாக நடாத்தப்பட்டது. பேராசாயர் டி. ஜே அப்பலவாணர் அவர்கள் ஆலய வளவில் தென்னம் பின்னைகள் காட்டி, செபஞ் செய்து இவ்விழாவைத் தொடக்கி வைத்தார்.

இவ்விழாவின் நிகழ்ச்சிகள் திருமதி A. துரைராத்தினம் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றன. இவ்விழாவிற்குச் சிறப்பு விருந்தினராக அழைக்கப்பட்ட திரு. பிவினஸ் இராதனம் காலேரிலும் மாலைபிலும் சொற்பொருக்காற்றினார்.

பிற்பகல் நடைபெற்ற நன்றி செலுத்தும் ஆராதனையை செல்வி M. சத்தியகுமாரி நடாத்தினார். ஏழாலை வாலிபர் சங்கத்தினர் பக்திப் பாடல்கள் பாடினர். ச. கிரீமலா, ச. ம. கிழங்கினி ஆகியோர் திருமறைப் பாடல்கள் வாசித்தனர். ச. சீமேலத்தா சிறப்புப் பாடல் பாடினர்.

இதன்பின் நடைபெற்ற கைம்ப நிகழ்ச்சியில் செல்வி M. ஜீவகுமாரியின் வரவேற்பு நடனம், ரஜிதா - வத்ஸலா ஆகியோரின் நடனம், R. M. வசந்தகுமாரியின் பக்திப் பாடல்கள், கத்தோலிக்க சபை மாணவிகளின் நடனம் ஆகியன இடம்பெற்றன. நயினுதிவு ஊழியன் திரு. W. G. அன்பா, மூளாய்ச் சபை ஊழியன் திரு. ஜெயகுமார் அன்பா, திரு. அ. இராஜமோகன், திரு. அ. ரஜபகீசன் ஆகியோரால் நடிகப்பட்ட "சாந்தி நிலையம்" என்னும் நாடகமும், உடுப்பிட்டியைச் சேர்ந்த திரு. ஜெயெல் இராஜசிங்கம் என்பவரால் தயாரிக்கப்பட்ட "சக்தாததார்" என்ற நாடகமும் நடிகப்பட்டன.

(4) இக்காலத்தில் அரசியல், சமூகம், பொருளாதாரம், தொழில் போன்ற வாழ்விலும், இன்னும் பல்வேறு துறைகளில் கடவுளின் முறைகளை அறிந்து நாம் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்கிறார்.

இப்படியான எண்ணம் கொண்ட பிஸ்விகரகாம் பண்டிதர். அமெரிக்கத் தேர்தல் ஒன்றில் நிக்சன் (முன்னாள் ஜனாதிபதி) ஆட்சியிடை ஏறியபோது, தமது பூரண ஆதரவை அவருக்குக் கொடுத்தார். ஆனால், அதே ஜனாதிபதி பல தவறான போக்குகளைக் கடைப்பிடிக்கும்போது தமது வெறுப்பையும் தெரிவித்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

"நாமும், இன்று நமது நாட்டில் ஆட்சி முறையிலும், சமூக அமைப்பிலும் ஈடுபாடு கொள்ள வேண்டும். சிறப்பாக, இன்று நாம் பொருளாதாரத் துறையில் வானி பலநீராகுப் பண்ணைப்பாண்ட ஆரம்பித்து இருக்கும் திட்டங்கள், நமது சமயத் துறையினர் இலங்கைச் சமூகத்துக்கு முன் மாதிரியாக இருப்பதன் சமயத் துறையினர், சமூக, பொருளாதாரத் துறையில் அக்கறை உள்ளோர் என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

J. M. இராஜகுமேந்திரன்

சுவிசேஷ விழா

சுவிசேஷ விழா

உடுவில் வாலிபர் சங்கம்

உடுவில் சபையின் வாலிபர் சங்கச் சிறப்புக் கூட்டம் இம்மாதம் 25-ம் திகதி சபையின் திருமறை மண்டபத்தில் சபைப் போதகரின் தலைமையில் நடைபெற்றது. இச்சங்கத்தின் செயலாளர் கொழும்பிற்கு உயர்ப்படிப் பிற்காப் போயிருப்பதால், அப்பதவிக்கு, செல்வன் B. D. C. கணகசிங்கம், செல்வி சுதந்திரா துரைசிங்கம் ஆகியோர் செயலாளர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

ஆச்சிரமத்தின் 37ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா

மருகனாமடத்திலுள்ள இறியில் தல சேவ ஆச்சிரமத்தின் 37-ம் ஆண்டு நிறைவு விழா இம்மாதம் 31-ம் திகதி (31-8-76) சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அன்று காலை 6-00 மணிக்கு அதி. வண. J. J. ஞானப்பிரகாசம் திருவிருந்து ஆராதனையை நடாத்தினார். அருட் திரு ஐசச் செல்வரத்தினம் பிரசங்கு செய்தார்.

காலை 9-30 மணிக்கு சேவக் சரம் அலங்காரம் அலங்காரம் நடாத்தப்பட்ட ஆராதனையில் செல்வன் யோகவா ருரியகுமார் சேவக் அபேட்சகனாக நியமிக்கப்பட்டார். இவரின் தந்தையார் திரு. I. பொன்னுத்தாரை, திரு. W. N. தேவகடாட்சம், திரு. G. N. எட் வேட்ஸ் ஆகியோர் திருமணப் பாடல்களை வாசித்தனர். ருரிய குமார் தன்னை எவ்விதம் கடவுள் வழிகடத்தினார் என்பதையிட்டுச் சாட்சி பகர்ந்தார். அருட்திரு. A. C. தம்பிரகாச அவர்கள் பிரசங்கு செய்தார். செல்வி கௌரி ஆனந்தநாயகம் "தத்தேன் என் இயேசுவ" என்ற பாடலைப் பாடினார். பேராயர் அருட்பெருத்திரு. டி. ஜே அம்பலவாணர் ருரிய குமாரை சேவக் அபேட்சகனாக அறிவுரை செய்தார். ஆச்சிரமத்தின் பரிமாணக் கருமத் தலைவர் திரு. G. N. எட்வேட்ஸ் ருரியகுமாரருக்கு திருமறையும் சிலுவையும் அன்பளிப்பாக ஆச்சிரமத்தின் பெயரால் அளித்தார். பேராயரின் செபக்கடனும் ஆசீர்வாகக்கடனும் இக்கட்டம் முடிவுற்றது.

காலை 10-30 மணிக்கு, கலத்தையாடல் நிகழ்த்தது. கண்பகல் பரித்தபேசும் செபம் திரு ஜெயகுமார் அன்னப்பாலிகை நடாத்தப்பட்டது. பிற்பகல் 2-30 மணிக்கு சேவக் சரம் அலங்காரம் அவர்களின் தலைமையில் பொதுக் கூட்டம் நடைபெற்றது அருட்திரு. D. S. தம்பரலன், திரு. J. S. S. ஆனந்தம் ஆகியோர் சிறப்புச் சொற்பொருத்தம் நின்றனர். சேவக் அபேட்சகன் ருரியகுமார் திருமறைப்பாடம் வாசித்துச் செபிக்கார். அருட்திரு. A. C. தம்பிரகாச அவர்களின் ஆசீர்வாதத்துடன் கூட்டம் முடிவுற்றது.

மாலை 6-00 மணிக்கு கவாலி Y. M. C. A. கரடகக் குழுவினர் "எகிப்திலிருந்து இஸ்ரவேலர் பெற்ற மீட்பு" என்ற தலைப்பில் ஒரு நாடகத்தை நடத்தினர். திரளான சைவ நண்பர்கள் இவ்விழாவிற்கு கலந்து கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

நினைவு கூரும் ஆராதனை

காலஞ்சென்ற அருட்திரு. J. P. அம்பலவாணர், திருவிதி அன்னம்மா அம்பலவாணர், ஆகியோரை நினைவு கூருமுமாக இம்மாதம் 13-ம் திகதி (13-8-76) மாலை 5-00 மணிக்கு, உடுவில்லுள்ள அன்னுரின் முத்த மகன் அருட்திரு. டி. ஆர். அம்பலவாணர் அவர்களின் இல்லத்தில் நடைபெற்றது. ஆராதனையை அருட்திரு. S. P. விஜயரத்தினம் அவர்கள் நடாத்தினார்.

தமிழ் கிறிஸ்தவ கீர்த்தனைகள் இயற்றல்:

1. துதியும் ஸ்தோத்திரமும்
2. திருச்சபையின் பணிகள்

இவ்விஷயங்கள் பற்றிக் கர்நாடக சங்கீத இராகங்களுக்கு அமைய இயற்றப்பட்ட கீர்த்தனைகள், செப்டெம்பர் 15-ம் திகதிக்கு முன்னர் எனக்குக் கிடைக்க வேண்டும்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கீர்த்தனைகள், செப்டெம்பர் 24, 25-ல் அத்தியட்சாதீன வகுப்பை விழாவிடும், வட்டங்கோட்டை ஆஸ்பத்திரி 350-ம் ஆண்டு நிறைவு விழாக் கொண்டாட்டங்களில் இதற்கென்று குறிக்கப்பட்ட கேரளங்களிலும் பாடப்படும்.

அ. கதிர்காமர்
கட்டுப்பாடு, சங்கீதக் கரு,
பா. அ. ஆ. செ. இ. ச.
பாழப்பாணக் கல்லூரி,
வட்டுக்கோட்டை.

திருமணம்:

வாது — விஸ்வநாதராய்

சங்கு வேலையைச் சேர்ந்த காலஞ்சென்ற திரு. S. G. அந்நானந்தம், திருமதி J. P. அந்நானந்தம் அவர்களின் மகனும், உடுவில் மகளிர் கல்லூரி ஆசிரியருமான செல்வி A. வாதுமங்கலம், கெ. ஹி. வி. லை யைச் சேர்ந்த காலஞ்சென்ற திரு. K. V. இரத்தினம், திருமதி இராணி இரத்தினம் அவர்களின் மகன் திரு. R. விஸ்வநாதராய் அவர்களுக்கும் இம்மாதம் 20-ம் திகதி (20-8-76) மாலை 5-00 மணிக்கு, யாழ். கிறிஸ்தவர்கள் ஆஸ்பத்திரி திருமணம் நிறைவேற்றியது. அருட்திரு. J. A. R. கவாச்சன் அவர்கள், அருட்திரு. K. T. முத்தையா அவர்களின் உதவியுடன் ஆராதனையை நடாத்தினார். அருட்திரு. டி. ஆர். அம்பலவாணர் மணமக்களுக்கு அறிவுரை வழங்கினார்.

கோவிந்தராய் — சரோஜா

கோமாரி மெதடிஸ்த சபையின் ஊழியன் அருட்திரு கோவிந்தராய் அவர்களுக்கும், வண்ணார்பண்ணையைச் சேர்ந்த திரு. K. கிரேயசாயகம் தம்பதிகளின் மகள் செல்வி K. சரோஜாவுக்கும் இம்மாதம் 21-ம் திகதி (21-8-76) மாலை 4-30 மணிக்கு யாழ். புனிதர் பேதுரு ஆஸ்பத்திரி திருமணம் நிறைவேற்றியது. திருமண ஆராதனை இலங்கை மெதடிஸ்த சபைத் தலைவர் அருட்திரு. P. B. இராஜசிங்கம் அவர்களால் அருட்திரு. K. T. முத்தையா அவர்களின் உதவியுடன் நடாத்தப்பட்டது. அருட்திரு. டி. ஆர். அம்பலவாணர் மணமக்களுக்கு அறிவுரை வழங்கினார்.

அருந்தவநாதன் — சுமியத்திரா

தொண்டை மருந்தைச் சேர்ந்த திரு. K. வேலுப்பிள்ளை தம்பதிகளின் மகள் திரு. V. அருந்தவநாதன் அவர்களுக்கும், சாவகச்சேரியைச் சேர்ந்த திரு. J. H. A. அழகரத்தினம் தம்பதிகளின் மகள் செல்வி A. சுமியத்திராவுக்கும் சாவகச்சேரி தேவால

அணிசேரா நாடுகளின் குரல் ஐ. நா. செல்வியது

செப்டம்பர் மாத இறுதியில் நடைபெறவிருக்கும் ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச் சபைக் கூட்டத்தில் நமது பிரதமர் திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் 85 அணிசேரா நாடுகளினதும், விடுதலை இயக்கங்களினதும் ஏகப் பிரதிநிதியாக உரையாற்றுவார். அணிசேரா நாடுகளின் அடுத்த முன்னாண்டு காலத்தின் தலைவி என்ற முறையில் இந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்றுவதற்காகப் பிரதமர் மத்திரி செப்டம்பர் 26ஆம் திகதியன்று அமெரிக்கா செல்கிறார் என அறிவிக்கிறோம்.

கருத்துக்கெட்டா உண்மை!

தனிமையில் நிற்கும் நேபோ தண்மலை யருகில் யோர்தான் இனிமையாய் அலைகள் வீசும் எழில்மோவாப் பள்ளத் தாக்கில் களித்தவான் தூதர் வந்தே கட்டிய கல்லறை தான் மனிதரின் கண்கட் கின்றும் மறைவாக நிற்கும் கொல்லோ!

மறைந்தவன் மனிதன்; ஆனால் மன்னும்வான் தூதர் சேர்ந்து சிறப்புறச் சடங்கு செய்தார் சிறு ஆர வார யின்றி; திரையிருள் விலகிக் காலை திரும்பிடும் அமைதிபோல — மறையொளி அந்தி மாலை மலைகடல் கலந்த வாறே!

வசத்தத்தின் வரவில் வையம் வளைந்திடும் எழிலே போல திசையெலாம் தனிர் விரித்து திகழ்ந்திடும் பசுமை போல அசையிலா மலையின் உச்சி அதைவிட்டு ஊர் வலந்தான் இசையிதறி, கண்ணி ரின்றி இறங்கியே சென்ற தம்மா!

இருப்பினும் அவனுக் கிங்கே என்னதான் பெருமை இல்லை? மருங்கினில் மலையா; வாள் மீனொளிர் முகப்புக் கூரை; கருமரக் கூட்டம் மெல்ல கவியும் வீச, மள்ளன் ஒருவனின் மேலாய் வாறேர் வந்ததன்றே அடக்க செய்தார்?

விந்தைசேர் எண்ணமே, நீ வாழ்க, அத் தீர்ப்பு நான்முன் எத்தலூர் பெயரு மில்லா இருளறை திறந் தெழந்தே அந்தலூர் மனிதன், முள்ளர் அகலத்தை மீட்க விண்ணார் தந்ததைத் தைந்ததன் ஈந்த தன்னாளி சாட்சி சொல்வான்!

தனிநில அறையே, மோவாத் தழுவிடும் குன்றே, பாரில் தனிதலம் பெற்றான் மோசே தன்னுயில் மறைத்த தெய்வம் களித்திடும் கருணை நோக்கில் கருத்தலுக் கெட்டா உண்மை நளியுண்டு என்றே எங்கள் நெஞ்சிலுக் கமைதி சொல்லீர்!

— T. பத்மாவதி.

யத்தில் திருமணம் நிறைவேற்றியது. திருமண ஆராதனை அருட்திரு. K. S. ஜெபங்கம் அவர்களால், அருட்திருவாளர்கள் சரம் தம்பு, E. D. இராஜரத்தினம் அவர்களின் உதவியுடன் நடாத்தப்பட்டது. அருட்திரு. N. கதிர்வேலு மணமக்களுக்கு அறிவுரை வழங்கினார்.

கருக்கொள்வதைத் தடுக்கப் புதிய முறை

உலர்ந்த கரீட் விதைகளை மென்று தின்றுக் கருப்பமுடவதைத் தடுக்க முடியும் என்று இந்திய விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர். கருக்கொள்வதைத் தடுக்கும் சத்தி கரீட் விதைக்கு உள்ளது.

சிந்தனைக்கு உணவு!

● உண்மையான ஒன்றிப்பிலும், அனைத்துலகக் கிறிஸ்தவமணப் பாணமையிலும், நற்செய்தியைக் கூறவேண்டுமே என்ற வாஞ்சையிலும் நாம் போதிய கவனம் செலுத்தாவிட்டால், நமது திருச்சபை மட்டுமன்றி உலகக் கிறிஸ்தவ ஐக்கிய இயக்கமே தனது கண்ணியத்தைப் பறிகொடுக்க வேண்டி நேரிடும்.

● திருச்சபை உலகில் நிறுவப்பட்டதன் முதல் நோக்கம், நற்செய்தியைப் பரப்புவதேயாகும். நற்செய்திப் பணியை நாம் சமுதாயத்திற்கு வழங்காவிடின், நாம் எதற்காக இவ்வுலகிற்கு அனுப்பப்பட்டோமோ, அதனை நிறைவேற்றாக குற்றஞ் செய்தவர் களாவோம்.

● பீலிப்பு எத்தியோப்பிய மக்கிரியோடு பேசியதைப்போல, திருச்சபை சமுதாயத்தின் நற்செய்திப் பணியாளனாக விளங்குகின்றது. திருச்சபை சமுதாயத்திற்குக் கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியை விளக்கித் தருகின்றது.

● உலகத்தைப்பற்றிய கடவுளின் சித்தம் நிறைவேற்றவதற்கு திருச்சபை அடிப்படையை யொட்டிய முறையில் புதுப் பிக்கப்பட வேண்டியதாயிருக்கிறது.

யாழ்ப்பாண கிறித்தவ ஐக்கிய சங்கம் வருடாந்த எழுப்புதற் கூட்டங்கள்

பரி யோவான் தேவாலயம், கண்டிக்குரி
1976-ம் ஆண்டு புரட்டாசி மாதம் 9-ம், 10-ம், 11-ம் திகதிகளில் விசேட பேச்சாளர்:

கனம் வெஸ்லி அரியாஜா,
B. Sc., B. D., Th. M.

திரைசரி நிகழ்ச்சிகள்

மு. ப. 7-00 மணி திருவிருந்து ஆராதனையும் அருளுரையும்.
மு. ப. 5-30 மணி பாடல் வேளை.
மு. ப. 6-00 மணி பகிரங்க எழுப்புதற் கூட்டம்.

● காலை, மாலை ஆராதனைகளைக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கும்.
● பாட்டுப் புத்தகங்களை விபரீதமாக இலங்குதல்.
11-ம் திகதி சனிக்கிழமை காலை 9 மணி தொடக்கம் மாலை 4-30 மணி வரையும் வாராபிர் நிகழ்ச்சிகள்.

V. கனகசபை, தலைவர்.
கனம் தங்கவேலு முத்தையா, செயலாளர்.

The Morning Star

27th August, 1976

Guest Editorial

Youth Participation in the Life of the Church

"Youth is the hope of the future
Without anchor to the past
It's a strong seaworthy vessel
With a sturdy keel and mast." (DONITA M. DYER)

Young people representing youth organisations and other churches met in Arusha — Tanzania recently for a youth conference. This enabled the committed youngsters to debate, discuss and analyse religion, political, social and economic situations in various countries and to make positive recommendations for action within youth organisation — of which the contribution made to the workshop on youth of the W. C. C. was highly commendable.

Many who were present at this meeting realised for the first time that the concern of youth of the whole wide inhabited world was the same. They came to face the fact that the world crisis was nothing accidental. The underlying or grassroot facts of crisis is the unequal and contradictory character which the world wide expansion of capitalism assumes. Unable to solve the economic problem for the future of humanity, it survives by oppressing the majority of humanity who are controlled by increasing under-development.

The youth understood the full meaning of liberation from exploitation and oppression and decided to involve themselves in the struggle against this system. They voiced their opinion not as Christians in a vacuum but as members of Churches. They urged the Churches to create new societies in which the fullness of liberty is not the reserve of a few but the daily bread of all.

The voice of the young expressed concern about various matters of which the things that stood out were:—

1. 'Imperialist Economy' — They denounced the continued development of an imperialist economy stemming from the capitalist economic system.
2. The young people of this universe were called to support those Churches who are in the fore-front of the struggle for human rights.
3. The developed countries served only as a possible donor to alleviate the suffering of hunger and starvation by affording "gifts".
4. The Churches were called to fight the oppressive forces — political, economic and also cultural — in our society, so that the members be liberated to their complete humanity, free from sexual discrimination.

Of many other concerns, worthy of mention are:—
The denouncing of racial discrimination.
The challenge to all to fight for justice and liberation.
Last but not least — The concerns of youth in society.

The Churches were called to be aware of their responsibility to share in the concern of youth and to review Christian education making Christianity relevant to the lives and issues of youth. The youth called upon the W. C. C. for full representation of the younger generation at various levels of activities.

To this cry the W. C. C. responded, giving 10% of all representation on the staff, committees, commissions and all activities of the W. C. C. to young people.

The Committee of the Workshop on Youth declared that the activities of youth in the W. C. C. should be organised so as to enable youth as a whole to discover for themselves the freedom and unity in Christ, to speak out their concerns and insights effectively and to take part actively at all levels of the ecumenical movement. The sole idea should be to bring the insights of the youth into the central life of the W. C. C. in all respects of its work.

For the further growth of the ecumenical movement it is indispensable to raise and reinforce ecumenical awareness in the congregation and parishes so as to bridge the gap between the W. C. C. and the member Churches. In some countries this means the churches and the people have to overcome selfish and narrowminded provincialism in order to become aware of the ecumenical dimension of the Church and the responsibility for the suffering all over the world.

The issue of personhood has always been in the minds of the youth — especially women — who have sought to fight for the right of equality in all fields.

In many a country we see individuals and organisations exercising power so as to protect themselves, their own structures and their own possessions. It is this use of power which has perpetuated a relationship of violence. Violence seems to be a reality of our present existence. It has implications, for our understanding of our ideas of the concept of man and the relationship of persons to each other in terms of freedom, justice and human rights.

This has to be studied in depth and insights shared.

The fact that the youth delegate representation from Uppsala to Nairobi has been stepped up from one per cent to ten per cent goes to prove the importance of youth participation in world councils today.

Methodist Church

North — East District Synod — Summary of Chairman's Address

Mankind today is uncertain of its future. Most men are confused. Many are anxious. Many are despairing without any hope. On the other hand, many hopes of many kinds claim the allegiance of millions. Some are old. Some are newly born. Some are revived, some not yet clearly defined. All their hopes profess to satisfy human longings which we as Christians have too often neglected and in this sense the very existence of these other hopes is a judgement upon the church.

There is the secular man who believes that science and technology would solve all human problems. He believes in the inevitable progress of man and disregards and denies God's Sovereignty over the world. He believes that men should rely on their own powers to realise the good life for themselves. This is the illusion of Scientific humanism. The History of the Western technological world has clearly proved that this hope is nothing but illusion. As under developed people in scientific technology, we may hopefully look forward to this illusion as something very real and necessary. But the Church has a task by which it should fearlessly insist that man's hope is in God and not in himself. The Christian doctrine of sin describes precisely the situation in which every man stands. The denial of God and the rejection of His Sovereignty over all human history, opens the way, to the idolising of the party or the economic system, where man loses his worth, his character and his individuality.

In our own country we face the revolution that is at once social, political and religious. The result of this is a strong and growing sense of Nationalism together with a revival of each community's concern for its own cultural, linguistic and religious heritage. It is good there should be a revolution and a renaissance for social justice, for better living conditions, for the preservation of linguistic and cultural heritages. In this situation the church is called upon to engage far more seriously in its missionary task. This must include a real effort to understand the faith and hope by which so many thousands of our country are seeking to shape their national and personal lives. Nevertheless we should warn our leaders and their followers that wherever absolute claims are made for races cultures or languages disaster follows. The church is the community where people of different culture race and language live together as members of one single body and it is the church that must build a united Lanka. If we fail surely God will choose some other means to achieve this end. It is God's will that man should be free. We as a church cannot remain aloof when man's freedom is threatened. As a church we must set ourselves

against every political, economic, social and cultural oppression. It is God's will that "Justice roll down like waters and righteousness like a mighty stream". The church should therefore fight against every unjust discrimination against class or race and every denial of human rights. God calls the church to the ministry of reconciliation in a world that is divided. But a church that is divided within itself cannot bring about healing and reconciliation. This is a challenge to those who love the church. A church which is not involved in a desperate quest for its own unity can say little to a divided community.

The church is an instrument of God's grace in Christ. But the church is not the only instrument but there are many instruments. Time and again God by passes a sterile and frozen church and works His purposes out in some other way.

Where the church refuses to be an effective instrument of reconciliation, God moves through other instruments. God is not contained in the church. It is a privilege and terrible responsibility of proclaiming the good news and being the continuous demonstration of how God works in the world.

In this context we should say a word about the relation of the church to other religions. It is important to note that we are not called upon to defend Christ and the church either by condemning other religions or by entering into a mere dialogue trying to find points of similarities or of differences. We are only witnesses to what God in Christ has done for us, and in this task of witnessing we seek no condemnation, of the other religions or comparison with them. We are witness to Him and let us not forget that task. Already the Christian faith has made its impact on other religions. In the Buddhist and Hindu revivals we see the influences of Christianity at work. It is God's problem and not ours to make final judgements on the other religions. It is far more important that we should devote ourselves being in situations where God may use us to bring encounter between Jesus Christ and all men.

The world is where we live. The revolution around us is our urgent context and God's instrument. Reconciliation is the world's hope and God's purpose. The church is God's structure of reconciliation. Let us go from here therefore with that sense of commitment that our task is to "make all men see what is the plan of the mystery hidden for ages in God who created all things — according to the eternal purpose which He has realised in Christ Jesus our Lord".

Rev. M. A. Ratnarajah

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India by Mr. Philip Matthews residing at 19, Lady of Miracles East Road, Jaffna, and published by Mr. Alvappillai Rajasingam, 330, Navalar Road, Jaffna, at Sri Saumuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna, on Friday, 27th August, 1976.